

Septimana IV.

Dominica III. Quadragesime.

OCULI.

De Judæ desperatione.

Cum vidisset infelix Judas, quod Principes Sacerdotum parvi facerent illius penitentiam, nec curarent, quod ultro fateretur iniqua proditionis crimen: imo vero respuerent pecuniam, quam restituit, ac insuper ridentes insultarent illi, turbatus animo, & in extremam desperationem actus est. Argenteis itaque in templum projectis abiit, & laqueo semet suspendens in desperatione moritur.

Reflexio.

I. **J**udas in extremam desperationem actus est. Quid in ba-

rathrum desperationis præcipitavit Judam? Quid? DEI sui, & divinarum gratiarum oblivio. Assumptus est Judas in numerum Apostolorum, ut Christum sequeretur: at ille correptus habendi cupidine animum affixit vilis argenti pretio, cujus amore prodidit Magistrum suum, & dereliquit JESUM, ipse pariter derelictus a JESU. Forsan & tu sæpe oblitus es DEI creatoris tui, & dereliquisti summum benefactorem tuum? Si ita: revertere ad eum, a quo recessisti, per viam pænitiæ, & cave: ne deinceps unquam ab eo recedas. DEUS a te derelictus, te quoque derelinquet ad exitium tuum sempiternum.

II. *Judas in extremam desperationem actus laqueo semet suspendit.*
 Heu! quo Judam perduxit infelix abusus divinæ bonitatis? Vescabatur in cæna ultima carne & sangu-

guine Christi: sed indigne: nam gere-
rens in animo proditionis crimen
abusus est remedio salutis ad perdi-
tionem. Hoc infando sacrilegio in-
gressus est in Judam diabolus, & per-
turbavit illius animum, adeo, ut
spem omnem salutis perderet, ac si-
bimet laqueo vitam eriperet. Qua
puritate, & animi dispositione tu
accedis ad sacrum convivium? Ca-
ve: ne sædata peccatis conscientia
indigne sumas corpus & sanguinem
Domini. Quisquis hæc sumit in-
digne, judicium sibi manducat &
mortem.

III. *Judas in extrema despera-
tione moritur.* Ita tandem infelix
Judas, qui in peccatis diu vixit,
mortuus est impænitens in pecca-
to desperationis. Justa hæc fuit pæ-
na illius, qui contemptis conscien-
tiæ stimulis, ac divinis inspirationi-
bus noluit redire in gratiam Chri-
sti per pænitentiam. Tanti inter-

est internis resistere monitis & impulsibus, quibus sive a peccato avocaris, sive post peccatum ad pœnitentiam invitaris. An tu illis hætenus obtemperare studuisti? Noli resistere deinceps : sunt ut plurimum gratiæ DEI, a quibus pendet æterna salus animæ.

Affectus.

Misericordissime JESU! quid est, quod Petrum post peccatum benigne respexeris : at Judam in desperationem labi, & æternum perire permiseris? Permisisti, quia Dominus es. Miserearis, cujus vis, & quando vis. Adoro : sed & paveo inscrutabilia judicia tua. Ah! respice me quæso, Domine! & mei etiam miserere secundum infinitam misericordiam tuam. Perii, & heu! æternum perii: nisi tu misereris mei, tu, qui es misericors, & miserator Dominus.

ORA-

ORATIO ECCLESIAE.

Quesumus Omnipotens DEUS,
vota humilium respice : atque
ad defensionem nostram dexteram
tua Majestatis extende. Per Do-
minum nostrum &c.

Statio ad S. Laurentium extra mu-
ros. Indulgentia 10000. Anno-
rum, & totidem Quadrage-
narum, & liberatio animæ ex pur-
gatorio.

DIES LUNÆ.

De Christo deducto ad Pila-
tum.

Vix dies illucescebat, & summo
mane ineunt consilium Princi-
pes Sacerdotum, & Seniores popu-
li adversus JESUM. Tunc Surgens
omnis populi multitudo duxit eum

ad Pilatum. Cum prætorium, ne contaminarentur, nolent ingredi, Pilatus exiit foras: hujus judicio, & potestati velut hominem nefarium, & summum malefactorem tradiderunt JESUM.

Reflexio.

I. **S**Ummo mane ineunt consilium Principes sacerdotum, & Seniores populi adversus JESUM. Quoties de perdendo JESU initur consilium? Tertium hoc erat, & pejus prioribus. In primo non eadem omnium fuit opinio: in secundo dubiæ erant sententiæ: in tertio unitis votis conspirant omnes in mortem Christi. Ita scilicet per gradus itur ad scelera. Patrato uno facile succedunt cætera. Nisi strenue resistas tentationibus, & fugias peccandi occasiones, heu! quot peccatis contaminabis animam?

mam? Prima & maxima tua cura sit: ne peccato primo perdas innocentiam? Istud si curaveris, in plura non incidēs.

II. *Surgens universa populi multitudo duxit JESUM ad Pilatum.* Quantam curam impendit populus, ut perderet JESUM? Vix quidquam ea nocte quieti dedit, exegit fere totam illusionibus Christi: tulit tamen alacri animo vigiliarum incommoda, idque studio placendi Principibus, & odio Christi. An tantus tibi est ardor ad serviendum & placendum Christo, quantus fuit Judæorum ad eundem perdendum? Vah probrum Christiani nominis! Surgit multitudo populi, ut JESUM perdat: tu ad promerendam Christi gratiam vix pedem a terra levas.

III. *Velut hominem nefarium, & summum malefactorem tradiderunt*

runt *JESUM*. An major injuria inferri Christo potuit? Traducunt velut impium, & malefactorem dicunt illum, qui non modo benefecit omnia, sed ob infinitam bonitatem suam facere malum non potuit. Hi scilicet sunt de piis impiorum hominum sermones & judicia. Etiam bona & sancta opera lævo intuentur oculo, & in malam partem trahunt. Si te perstringant impii, cum benefeceris, ne turberis animo. Inspice mansuetudinem & patientiam Christi, Salvatoris tui. Perge recte agere: & recte agendo neminem time.

Affectus.

MItissime *JESU*! tu, qui omnia bene fecisti, tu pateris te vocari malefactorem, & traduci velut impium: & ego usque adeo reformido judicia & censuras hominum, qui patravi tot, & tanta mala. Domine! da perfecte imitari mansue-

fuetudinem & patientiam tuam :
da, ut satagam semper recte agere,
& recte agendo nihil timere præ-
ter te Dominum meum, supremum
judicem, ac DEUM meum.

ORATIO ECCLESIAE.

Cordibus nostris, quaesumus, Do-
mine, gratiam tuam benignus
infunde : ut sicut ab escis carnali-
bus abstinemus, ita sensus quoque
nostros a noxiis retrahamus exces-
sibus. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad sanctum Marcum. Indul-
gentia 10000. Annorum.

DIES MARTIS.

De Pilato JESUM vocante ad
examen.

Christus ad Praesidem Pilatum
ductus, de variis & maximis cri-
minibus in examen vocatur. Inter
reli-

reliqua queritur etiam : an Iudeorum Rex esset ? Christus audenter asseverat se quidem esse Regem, sed Regnum suum non esse de hoc mundo.

Reflexio.

I. **C**hristus de variis criminibus in examen vocatur a Pilato.

Trahitur ad iudicium Dominus a fervo, creator a creatura, DEUS ab homine. Vocatur in examen tanquam reus, & interrogatur de variis maximisque criminibus : sed per omnia miti & humili corde respondit JESUS, & quamvis innocens, instar rei expectat sententiam. Huc sese demisit summa sanctitas. Quid tu agis cinis & pulvis, & abysses peccatorum ? An ultra perges elato incedere supercilio ? & nunquam tuam deprimes superbiam ? Disce a miti & humili JESU, quid agere te
opor.

oporteat, si ob vera, vel falsa crimina accuseris, & reprehendaris.

II. *Christus queritur: an esset Rex Judeorum? Et affirmat.* Per ludibrium quidem Christum interrogavit Pilatus: at serio, & ex vero respondit Christus. Dixit se esse Regem: & quis unquam id vocare in dubium potuit? An non enim JESUS Rex est Regum, & Dominus dominantium, & Rex animæ tuæ? Sed quoties tu fidem negasti huic Regi tuo, & noluisti illum regnare super te? Quoties magis obtemperasti mundi, & carnis illecebris, quam imperio & mandatis DEI & Regis tui? Excute ergo jugum hostium animæ tuæ, & tandem te totum subjice Regi Christo: huic vitam, & obsequia tua æternum devove.

III. *Christus ait Regnum suum non esse de hoc mundo.* Quid sibi vult

vult hoc Christi responsum? An cæli terræque Dominus se palam negat esse Regem mundi? minime. Fuit JESUS, eî, eritque semper mundi Rex, cui omne genu flectatur cælestium, terrestrium & infernorum: attamen se negat esse Regem mundi, Regem scilicet, qui regnet ea majestate, pompa & splendore, quo fere hodie regnant Principes, & Reges mundi. Sed quæ fuit illius regnandi ratio? Regnavit humilitate, mansuetudine, patientia, cruce. Procide ergo ante faciem Christi, & adora DEUM, ac Regem tuum. Intelligent omnes, illum regnare in corde tuo per humilitatem, per mansuetudinem, per patientiam in adversis, & amorem crucis.

Affectus.

Domine JESU! credo, & confiteor te supremum Dominum, & Regem cordis mei. Non cessabo

bo confiteri quotidie : quia Rex
meus, & DEUS meus es tu ! Si
ingruat vis tentationum, si exur-
gant aduersitatum procellæ, si pra-
vi affectus mentem invadant, con-
tinuo dicam : Rex meus es tu ! Tu,
O Rex supreme ! adjuva me ! pro-
tege, & defende me in omnibus
meis necessitatibus, ac præcipue in
hora mortis meæ.

ORATIO ECCLESIAE.

EXaudi nos Omnipotens, & mi-
sericors DEUS : & continen-
tiae salutaris propitius nobis dona
concede. Per Dominum nostrum
Ec.

Statio ad sanctam Pudentianam.
Indulgentia 10000. Annorum.

G

DIES

DIES MERCURII.

De Christo remisso ad Herodem.

Pillatus, cum intelligeret, quod Christus subesset potestati Herodis, remisit eum ad Herodem. Magnopere garrivus est viso JESU Herodes, qui longo jam tempore Christum noscere, & signum aliquod ab eo videre cupiebat: Postquam vero ad sermones Herodis nihil respondisset JESUS, illisit ei tanquam fatuo, & indutum veste alba sprexit cum exercitu.

Reflexio.

I. **P**illatus remisit Christum ad Herodem. Res mira! quod Pilatus, utut esset averso ab Herode animo, nihilominus miserit ad Herodem JESUM. Certe non affectus
amo-

amoris in Herodem ad hoc impulit Pilatum. Impulit amor sui, & timor populi. Noluit damnare Christum, quem jure non poterat: sed nec voluit absolvere innocentem, quem jure debebat. Studuit a se avertere officium judicis, ne in se concitaret Principum & populi odium. Reliquit causam Christi, ne perderet suam. En: quo perducatur mortalium animos respectus hominum? Hic est ille lapis offensionis, qui tot animas præcipitat ad infernum. Sed nunquid etiam tu sæpius reliquisti causam DEI, ut placeres, aut ne displiceret homini? Proh mentis cæcitatem incredibilem! Quis potior? An homo? an DEUS? Si recte sapis: relinque gratiam hominum, sperne opes, famam, vitam, omnia, ut ne perdas gratiam DEI inæstimabilem.

II. *Garvisus est Herodes viso JESU, quia signum ab eo videre*

cupiebat. O vanum gaudium ! O fallax desiderium ! Non hoc accendit affectus erga Christum, sed curiositas, & vana cupido videndi miracula, qualia patrari audivit a Christo. At maluit pati Christus, quam explere cupiditatem Regis impii. An non & tu expectas miraculum, quo traharis ad pœnitentiã ? Cur non hodie incipis extirpare inveteratam peccandi consuetudinem, & redire ad vitam meliorem ? In vanum expectas prodigia. Vim tibi inferas, est necesse, vincendo te ipsum, & refrenando sensus, & affectus animi immoderatos : secus ab impudiciis tuis, ab iracundia tua, a superbia, & inolitatis vitiis non liberaberis.

III. *Herodes illusit Christo tanquam fatuo.* Quousque ascendit superba Herodis audacia ? Sed quousque etiam se se demisit Christus, æterni Patris sapientia ? Voluit ridenti,

deri, contemni, & pro stulto haberi potius, quam sese conformare peruersis moribus sæculi, & loqui, quando non oportebat. Quid tu agis? quando vel est ferenda injuria, & contemptus, vel offendendus est DEUS. Utinam tunc tibi loquatur ad cor hoc Christi silentium, & permoveat te, ut feras potius constanti animo aduersa omnia, quam ut DEUM vel levissime offendas.

Affectus.

BENIGNISSIME JESU! in te sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ DEI: & tamen voluisti rideri, sperni, & pro stulto haberi potius, quam loqui coram Herode impio. Quam confundit hæc humilitas tua superbiam meam, & tuum silentium loquacitatem meam. Ah! parce Domine! parce innumerabilibus linguæ meæ erratis! Posthac illusus, spretus, &

afflictus tacebo, & quascunque injurias lubens feram amore tui, qui tanta tulisti, & tacuisti amore mei.

ORATIO ECCLESIAE.

Presta nobis, quæsumus Domine, ut salutaribus jejuniis eruditi, a noxiis quoque vitiis abstinentes, propitiationem tuam facilius impetremus. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad sanctum Xystum. Indulgentia 10000. Annorum.

DIES JOVIS.

De Christo postposito Barabbæ.

Pilatus probe sciens Christi innocentiam, satagebat eum liberare a mortis supplicio. Ad hoc opportunum ei videbatur remedium,
si

si Christum innocentem proponeret populo, una cum Barrabba, scelesto, ut pro consuetudine unum deligeret asserendum in libertatem. Putabat fore Pilatus, ut eligeretur innocens præ nocente, Christus præ Barabba: at Principes Sacerdotum & Seniores suaserunt populo, ut peteret Barabbam; eorum itaque suasu Christus postponitur Barabba.

Reflexio.

I. **P**ilatus proponit Christum populo cum Barabba. Quis non videt, quam iniqua hæc fuerit comparatio? An enim recte conferri potest cum sanctitate impietas, cum scelere innocentia, DEUS cum peccatore? Illatam hanc sibi injuriam silenti ore tulit JESUS: & a Pilato quidem eam

G 4

tulit

tulit dundaxat semel : sed quoties eam tulit a te ? Tulit millies, & fert indies : toties nempe, quoties tergiverfaris vilissimam relinquere creaturam, ut adhæreas DEO creatori. Quid hoc est aliud, quam adducere in comparationem creatorem cum creatura ?

II. *Principes Sacerdotum & Seniores suaserunt populo, ut peterent Barabbam.* Fierine potuit, ut principes Sacerdotum & Seniores populi tantæ iniquitatis essent auctores ? illi scilicet, qui pro muneris sui ratione ad saniora consilia flectere debebant populum ? Fuerunt nempe inducti invidia, & odio quodam implacabili, quo ferebantur in Christum. Spina erat in oculis eorum virtus Christi, tum miraculorum frequentia, & multitudo beneficiorum, omnium linguis celebrata. En : in quanta scelera demum perducant affectus
ani-

animi immoderati, ac præcipue odium, & invidia, nisi tempeſtively coerceantur. O quot, quantisque ſempiterni exitii cauſa fuerunt! Erunt etiam tibi, niſi refrenes.

III. *Chriſtus poſtponitur Barabbæ.*

Grande ſcelus fuit Chriſtum componere cum Barabbæ: at multo majus illum Barabbæ poſtponere. Quanta enim, & quam palmaris eſt injuria! Filium æterni Patris, bonitatem infinitam, & cumulum perfectionum omnium poſthabere homini ſeditioſo, furi, latroni, mille ſclerum reo, & mille mortes commerito? Certe iniquitas major excogitari non poteſt: ſed tulit hanc æquo fortique animo Chriſtus. Et tu miſerrimus terræ vermiculus! tu, indigne feras, ſi te aliis poſtponi accidat? Tu triftari, & queri audeas, ſi de te fileatur, & aliorum geſta mille laudibus & præconiis

efferantur ? Nulli dignus es præponi, nisi omnibus velis postponi.

Affectus.

Domine JESU ! si injuria fuit execranda, quod populus Judæorum te Barabbæ postposuerit, heu ! quot, & quantas hæcenus a me tulisti injurias ! a me, qui te DEUM meum, summum, ac infinitum bonum, nunc fædæ corporis voluptati, jam evanidi honoris fumo, modo vili hominum gratiæ toties postposui. Ah ! fleo, & lacrymis deflebo continuis hanc cæcitatem meam. Tu imposterum primus mihi eris in pretio, & primus in amore. Nihil erit extra te, quod pluris æstimabo, & magis amabo, quam te.

ORATIO ECCLESIAE.

Magnificet te, Domine, Sanctorum tuorum Cosma & Da-

Damiani beata solennitas : qua & illis gloriam sempiternam, & opem nobis ineffabili providentia contulisti. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad sanctos Cosmam & Damianum. Indulgentia 10000. Annorum.

DIES VENERIS.

De Pilato cedente furori plebis.

CUM populus staret pro Barabba, Pilatus timens interrogat plebem : quid agendum cum Christo ? Plebs ardens furore petit incondito clamore **JESUM** ad crucis supplicium. Furenti populo gravioris tumultus metu cedit Pilatus, & lavans manus, testatur palam, se nullam habere partem in morte
inno-

*innocentis : at sanguinem Christi
plebs magis sitiens , itendidem ex-
clamat : Sanguis ejus super nos ,
& super filios nostros.*

Reflexio.

I. **P**ilatus plebem interrogat :
quid agendum cum Christo?

Quam gravis error, & quam tur-
pis lapsus Judicii in Judice? Habuit
Pilatus potestatem absolvendi in-
nocentem : & rogat sententiam a
plebe furente. An justum inde ex-
pectare judicium potuit? Sed cau-
savit hanc animi perturbationem
audacia populi, & natus inde ti-
mor panicus. Ita nempe nihil bo-
ni sperandum est ab animo pertur-
bato. Non est aptus ad exquen-
dum munus suum. Plerumque agit
infeliciter. Tu, quidquid agis, age
caute, & prudenter. Age absque
impetu ac animi perturbatione, &
respice finem.

II. Pi-

II. *Pilatus lavans manus testatur se nullam habere partem in morte innocentis.* Quid prodest Pilato lavare manus, quando inquinatum est cor? Resistendum erat furori plebis, Christus eripiendus populi manibus, vindicanda a morte innocentia, hoc securam reddidisset Pilati conscientiam: at cessit furentibus timidus Judex, & iniqua indulgentia reum se fecit mortis Christi. Qua animi fortitudine te opponis impiorum audaciæ, maxime, quando muneris tui ratio a te id exigit? tunc enimvero serio & impigre resistendum est impiis, & agendum, quod legi DEI est consentaneum: si ita agis, ut ut res cedat infeliciter, recte agis. Non exitum rei, sed animum, & conatum respicit DEUS.

III. *Plebs continuo exclamavit: Sanguis ejus super nos, & super filios*

lios nostros. Sane imprudens fuit hic clamor populi, & plane nescientis, quid petat? Petit, ut sanguis Christi cedat ad suam perditionem, sanguis, qui profusus est ad omnium hominum salutem. Sed quoties id ipsum clamas & tu, si non voce, certe operibus, & perversa vivendi ratione? Quoties indignum te reddis pretio sanguinis Christi? Tu in id tota animi contentione incumbes, & continuis ad DEUM precibus flagitas, ut non pereat in te sanguis Christi. Hujus sanguinis pretio uni omnia opera tua, ut pretiosa evadant in conspectu DEI.

Affectus.

DEsolate JESU! Ergo nemo omnium est pro te? Ergo omnes clamant contra te, sitientes sanguinem, & mortem tuam. Ah! utinam mi JESU! si nemo alius, unus ego sim semper tecum, & pro te.

te. Clamo quidem & ego, & clamabo continuo, ut sanguis tuus sit super me: sed non alio fine, quam ut abluat innumerabilia peccata mea, ut sanctificet animam meam, ut me salvum faciat in æternum.

ORATIO ECCLESIAE.

JEjuna nostra, quæsumus Domine, benigno favore proseguere: ut sicut ab alimentis abstinemus in corpore, ita a vitiis jejunemus in mente. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad S. Laurentium in Lucina. Indulgentia 10000. Annorum.

DIES SABBATI.

De Christo flagellis cæso.

Cum nec Christi innocentia, nec nota Barabbæ impietas possent
effi-

efficere, ut a crudeli postulato desisteret populus, aliam viam ad placandam plebis rabiem tentavit Pilatus: permisit Christum voluntati Judæorum. Illi proinde continuo in Christum irruunt, & spoliatum vestibus, ac ferali columnæ alligatum, flagellant crudelissime.

Reflexio.

Pilatus permisit Christum voluntati Judæorum. Heu! quid agit Pilatus? Infontem DEI Filium tradit potestati Judæorum, illorum scilicet, qui semper odio implacabili profecuti sunt Christum. An aliud ab his expectare potuit, quam pænas crudelissimas, aut diram necem inferendam Christo? Sed nunquid & tu sæpe agis cum tua anima, sicut egerunt Judæi cum Christo innocente? Quoties eam
per-

permittis perversæ voluntati tuæ,
& effrenatis tuis cupiditatibus?
His nisi resistas, & voluntatem tuam
continuo abneges, nunquam tran-
quilla gaudebis conscientia.

II. *Christum spoliatum vestibus
columnæ alligant.* En stantem ad
feralem columnam JESUM! Stat
innocentissimus coram sceleratissi-
mis, castissimus coram impuden-
tissimis, immotus, & nudus toto
corpore. O quanta tum confusio
operuit faciem Christi! quantus
inde virgineo cordi pudor, & do-
lor! Sed quanta etiam, & quam
invieta fuit constantia, qua stetit
ligatus ad feralem columnam JE-
SUS? Stetit, ut expiaret oculo-
rum tuorum licentiam, & lasci-
vos mores tuos, quibus non eru-
buiisti toties & tuam, & aliorum
commaculare verecundiam. Eru-
besce tandem, & deinceps ma-
gis satage, tuam modeste tegere,

& alienam lascivis oculis non intueri nuditatem.

III. *Christus flagellatus est crudelissime.* Atrox & cruentum hoc erat intuentibus spectaculum? In tenerrimum Christi corpus flagris, virgis, funibus, & catenis immanitate plus quam barbara sævitum est, adeo, ut pars nulla caruerit vulnere, & e membris omnibus promanarint rivi sanguinei. Quid tu ad hæc homo impudice! Non dum moveris ad detestandam libidinem tuam, quando vides, quam dirum in modum sædæ tuæ, & abominabiles carnis voluptates dilaniarunt corpus Christi! Toto corpore flagellatus est JESUS, quia toto corpore tu lascivis. Cessa ergo, cessa manus tuas, oculos, aures, & linguam tuam spurcis contaminare flagitiis, & præteritæ vitæ lasciviam castis moribus emenda.

Affe-

Affectus.

AH mi JESU! obrigesco, dum inter flagellorum ictus, tot faucium vulneribus, & tuo innatantem sanguini te conspicio. Flagellatus es, & heu! flagellaris Indies: sed a quo? a tot impuris sermonibus, a turpibus aspectibus, ab impudicitis meis. Ah! parce Domine! parce peccatis meis! Ex hoc momento ordiar vitam puram, & immaculatam. Volo deinceps dura pati omnia, & mori potius, quam fœdari.

ORATIO ECCLESIAE.

Presta quaesumus, Omnipotens
DEUS: ut qui se affligendo,
 carnem ab alimentis abstinent, se-
 ctando justitiam a culpa jejurent.
 Per Dominum nostrum &c.

Statio ad sanctam Susannam. In-
 dulgentia 12000. Annorum.